

שִׁירָאֵל

מאת- דניאל בוצר

עבוד פרויקט המחזאים 14

הדמויות:

שִׁירָאֵל- 17, עובדת בהמבורגרייה, תלמידת י"ב.

איציק: 17, עובד בהמבורגרייה, ילד על הספקטרום בעל תפיסה איטית ואספרגר.

יציאה אחורית של המבורגרייה. שיראל {17} יוצאת ומדברת לוואטסאפ.

שיראל: {לפלאפון} עמית, כפרה, תענה לי כבר. אני רואה שאתה רואה את ההודעות שלי יא זין. {מתיישבת על ארגז. מדברת לעצמה} אימא שלי. תמיד היא אמרה שאני מטומטמת. {חוזרת לוואטסאפ} נמשה, תקשיב לי טוב חיים שלי. אני מאוד מקווה שאבא שלך מת או שאתה בבית חולים או משהו כזה כי רק זה יהיה תירוץ מספיק טוב שביל שאני לא אנקב לך את העיניים עם סיכת ביטחון. הבנת כפרה? לי לא עושים פוצי מוצי בשביל לזיין ואז נעלמים יא ערס מסריח. וואי וואי, במקומך לא הייתי באה לבית ספר מחר למה גם אבי וגם שלומי וגם ירון, כולם יחכו לך בשער כניסה ברבור שלי. {משתחררת לה להלחיצה של ההודעה הקולית בוואטסאפ} איי, שיט, כוס אמק העולם. {לוחצת שוב} קיצר כולם יחכו לך בשער כניסה, יעשו ממך פנצ'ר עמית. אתה יודע מה זה פנצ'ר? מחכה לשמוע ממך, .. אוהבת. {משחררת את ההקלטה} אפס.

{איציק {17} יורד במדרגות ליציאה האחורית עם שקית זבל. איך שהוא נכנס שיראל ואיציק מחליפים מבטים ללא תנועה. כאילו מנסים לקרוא אחד את השנייה, יש מתח. איציק חוצה את הבמה להניח את שקית הזבל ליד השקיות האחרות וחוזר לכיוון המדרגות. כל הזמן הזה שיראל לא מורידה ממנו את העיניים והוא מרגיש את זה. הנוכחות שלו משפיעה אליו. היא פונה אליו רגע לפני שהוא חוזר לחנות}

שיראל: איציק.

איציק: {עוצר אך לא מסתובב אליה, הוא מפחד} כן, שיר אל.

שיראל: התעלמת ממני?

איציק: לא

שיראל: אז איך אתה קורה למה שקרה פה עכשיו, אה... יא ז'וחה?

איציק: מה קרה פה עכשיו?

שיראל: הלכת לזרוק את הזבל, ראית אותי פה יושבת ולא אמרת לי שלום. מה יש לכם אתם גברים שאתם אוהבים להתעלם מאתנו, אה?

איציק: שלום.

שיראל: לא איציק, עכשיו כבר מאחור מידי.

איציק: סליחה.

שיראל: מה סליחה? תתפשט. {איציק מתחיל להוריד נעליים} וואו, ואוו מה אתה עושה? צחקתי יא סתם. {setem}

איציק: בסדר

שיראל: תחזיר ת'נעליים. מגעיל פה, יהיה לך פטריות. {איציק מחזיר את הנעליים. שיראל עוד יושבת על הארגז והוא עומד. הם מביטים אחד בשני לרגע} תביא ארגז, שב.

איציק: לירון יכעס. אני צריך לחזור.

שיראל: אתה יכול לשבת שתי דקות נשמה. לא יקרה כלום. בוא, בוא, יאללה כבר. אני אדבר עם לירון אם יהיה משהו. שב יא נודניק. {איציק לוקח ארגז ומתיישב ליד שיראל} למה התעלמת ממני?

איציק: אני לא התעלמתי ממך.

שיראל: אז מה?

איציק: לא רציתי להפריע.

שיראל: למה שתפריע. אנחנו חברים לא?

איציק: אנחנו חברים?

שיראל: כן, אנחנו עובדים ביחד לא?

איציק: כן.

שיראל: אז אנחנו חברים. **{איציק מחייך}**. חמוד. הלואי ועמית היה לומד ממך משהו.

איציק: מי זה עמית?

שיראל: סתם איזה אפס...

איציק: אז למה אכפת לך ממנו?

שיראל: ממש לא אכפת לי ממנו.

איציק: בסדר. **{שיראל מתחילה לבכות. איציק לא יודע איך להגיב לזה}**. אני אחזור לעבודה.

שיראל: אתה רואה שאני בוכה ואתה אומר לי שאתה חוזר לעבודה?

איציק: אז מה לעשות?

שיראל: חשבת אולי, לא יודעת, לחבק אותי?

איציק: לחבק אותך?

שיראל: רעיון מטורף אה? כן, תחבק אותי כבר. **{איציק מחבק את שיראל}**. תודה באמת. }
 רגע. **איציק מתחיל לשחרר את החיבוק** שלא תעז **{מחזיר את החיבוק. עוד רגע}** עכשיו
 אתה יכול לעזוב **{איציק עוזב}** תודה איציק,

איציק: בבקשה. עכשיו אני יכול לחזור לעבודה?

שיראל: הייתה לך פעם חברה איציק?

איציק: לא. קשה למצוא לי חברה כי אני בחור מיוחד וצריך למצוא בשבילי בחורה מיוחדת.

שיראל: אתה באמת בחור מיוחד. אהבה זה משהו שמעניין אותך? כאילו היית רוצה חברה?
 אתה נמשך בכלל לבנות?

איציק: שיראל!

שיראל: מה?

שיראל: אני יודע שאני שונה אבל הלב אותו לב.

שיראל: יש מישהי שמוצאת חן בעיניך? **{איציק נבוך}** הופה, עליתי פה על משהו. מי זאת?
 אה? מי זאת ברת המזל?

איציק: אף אחת.

שיראל: תגלה לי מיד, שמעת?

איציק: לא ולא.

שיראל: היא עובדת כאן?

איציק: די.

שיראל: היא עובדת כאן! מי זאת?, מיכל! הג'ינג'ית עם החצ'קונים!

איציק: לא.

שיראל: מאשה? מה רוסיות זה הקטע שלך?

איציק: לא

שיראל: אז מי? מי? {צובטת אותו} תגיד לי כבר.

איציק: את.

שיראל: מה אמרת?

איציק: אמרתי את, את.

שיראל: אבל איציק, אני... באמת? אני? למה?

איציק: כי את מצחיקה.

שיראל: קיוויתי שתגיד יפה.

איציק: ויפה.

שיראל: או... עכשיו אנחנו מדברים.

איציק: ויש לך ריח טוב, ואת נחמדה אליי, ואת עוזרת לי כשאני מתבלבל ואת מצחיקה...

שיראל: כבר אמרת מצחיקה.

איציק: ואני אוהב איך שאת רוקדת, ואני אוהב את הבגדים שלך. ואני אוהב את החיבוקים שלך.

שיראל: סתום שנייה. {איציק סותם} נישקת פעם בחורה?

איציק: רק את אימא ודודה רחל.

שיראל: איכס. אני מתכוונת בפה איציק. כמו שגבר ואישה מתנשקים.

איציק: כמו בטלוויזיה?

שיראל: כן.

איציק: לא.

שיראל: רוצה? היי, אל תברח לי עם העיניים. רוצה? אם אתה רוצה תהיה גבר ותגיד. איציק...אתה יכול.

איציק: אני רוצה.

שיראל: אז בוא הנה. {איציק מתקרב אל שיראל} עכשיו תנשק אותי. {הוא לא זז אז שיראל תופסת אותו ומנשקת אותו נשיקה נעימה ואיטית} זה היה לך נעים?

איציק: מאוד.

שיראל: אתה מנשק מעולה איציק.

איציק: גם את.

שיראל: אני יודעת. אתה רוצה לגעת בי? בציצי? {איציק לא זז} אם אתה רוצה אני מרשה לך. נו קדימה, אין זמן. {איציק נוגע בציצי תוך כדאי שהוא מסתכל לשיראל בעיניים ומוריד את היד} זה היה לך נעים?

איציק: כן.

שיראל: אתה רוצה שלפעמים נתנשק שוב? ותוכל לגעת לי?

איציק: אנחנו נהיה חברים!

שיראל: אתה רוצה שנהיה חברים איציק?

איציק: כן.

שיראל: אנחנו נהיה חברים בסוד בסדר? אסור לך לספר לאף אחד שאנחנו חברים.

איציק: אז עכשיו את חברה שלי?

שיראל: כל עוד תשמור על זה בסוד. אני אהיה חברה שלך ואלמד אותך כל מיני דברים. אבל אם תספר למישהו, אנחנו כבר לא נהיה חברים.

איציק: אני אספר רק לאימא.

שיראל: גם לא לאימא. מובן?

איציק: גם לא לאימא.

שיראל: תחזור לעבודה טמבל. {איציק יוצא מהבמה. שיראל מסתכלת בוואטסאפ. היא רואה שעמית לא ענה לה. היא מקליטה לו עוד הודעה} עמית, מאמי, אני מצטערת שהייתי עצבנית מקודם. תחזור אליי כשאתה יכול. אוהבת.